

אוויר הולמים. קשה לעשות חישובים מדויקים, ולכן נאמץ את ההקצאה האמריקאית הסכמטית. של כנף (וינג) אחת לכל אוגדה; וסדרה, להק (גרופ) לגייס — מאה-פלוס מטוסים, סדרה-כל. גם יחידות אלו חייבות ל-הימצא בשליטה מיבצעית של צה"ל.
יתר על כן, כל כוח אווירי אמריקאי, שיוועד למיבצעים כאן, חייב להיות מושתת-יבשה —

הכוח האווירי האמריקאי שיוועד למיבצעים כאן חייב להיות מושתת-קרע ומרוחק בילבדית לזירה זו

כדומר מרותק בקביעות וביזבזות לזירה זו. הסידור הנזכר, הגמיש והספונגי יותר, של הת-כספות על כוחות-מישימה ימיום שגרעין נושי אות-מטוסים — כמו הציההשישי — פסור כי מיקרה שדנו, שכיום-התיכון, וכמיוחד בתוך אננו המיזרחי. בעת מילחמה, יהיו כוחות כאלה כה פגיעים, עד שקרוב מאד לוודאי שנקראת מצב מילחמה תוערף הסתגם המהירה מן המלחמה עצמה; וכך, ואם ייכנסו, יהיו כה עסוקים בהגנה עצמית, עד שתזוותר להם יכולת מצומצמת כי יותר, אם ביבשה, לטפל בצרות של אחרים.

כיום, בעיקר טילי ימים, הגורים מטוחים ארוכים, מספיקות זעירות, מהירות ותמימות ביותר, ובלא שהי סטי"ל המשגרת תהיה כבולה בתמימותה. לצורך ירי או התחמקות; וכאשר המטוסים המשיים בטילי אוויר-שטח חכמים, ארוכים-טווח (במזנוחם טאקטיים), יכול "כוח משימה" מן הטיפוס של הציההשישי — אשר כמותו היו את גורם-העוצמה המרכזי במערכות האוקיינוס השקט. במילחמת-העולם השנייה, ובהם התגלמה "הנוכחות" ה-אמריקאית הגלובלית בזירות שונות — להמשיך ולתפקד בעילות, רק בתנאי שהוא פועל באמצעותו של מרחב. המאפשר לפרט סביב הנושאות מסכים ואמצעים להבטיח. ברדיוסים ארוכים דיים, לשם ניטרול האמצעים הטילים החדשים ומשחזי-השיגור הימיים האוויריים שלהם. עקב-אכילס הקבוע של הנושאות נשאר כשהיה — פגיעות אחדות, ואפילו פגיעה טובה אחת בנקודת-חיות, אשר לשדה-תעופה רגיל היו גורמות נזק שלילי. יכולות להציא מכלל-שימוש את הנושאות ולגרום, בנסיבות המתאימות, אובדן מטוסיה (בעיקר מסני אבדן היכולת להנחותם). לכן, הגם שעל הגייר הציההשישי חזק יותר מן הצי הסובייטי ביס-התיכון, בגלל נוסאותיו וכי 200 המטוסים שעליהן, נשקף סיכוי סביר, כי במיקרה מילחמה יוכלו הסובייטים — ולצורך זה, גם הערבים — בכמה קליעות מוצלחות, לנטרל (להטביע ממש יקשה מאד) את שתי הנושאות הקבועות של הציההשישי, ואז יתהפך גלגל יחסי-הכוחות בכתי-אחת, לדעת הכוח הי-אמריקאי.

לכן, עוד יותר מכל חיל-אוויר אחד בזירה, תלוים קיומו ויעילותו של הציההשישי בכך שהוא אשר ינחת מכה ראשונה-מונעת על כל עוצמת אוויר וצי המסכנת אותו — הוא, כמובן, מנוע מכך לחלוטין (לצורך מכה מונעת יעילה גם יודקק הציההשישי לחיגבור-מקדים ניכר ביותר, בהתחשב בעוצמות שעליהן עליו להתגבל). אם בעת מילחמה יימצא הציההשישי — מציאותי יותר דומך ויקרע, שיא רצינו — לאגריה-המיזרחי של היסדה-תיכון, יותר משיוכזר לסייע לנו, נראה שהיה תלוי כסיוע וחיפוי כוחות האוויר והים הישראליים, ולא ברור אם

העתודה: מטוס סי-5 (גאלאקסי), היכול לשאת עד 110 טון

כל סיוע ישיר לישראל: בנסיבות השוררות הצפויות כעת, אין להעלות על הדעת אפשרות של הרשאת מטור סים אמריקאיים להמריא מבסיסים באירופה, כדי לתקוף מטרות ערביות, כסיוע לצה"ל (ממיגבלות הטוח הת-עלמנו, בהנחת קיום תידלוק באוויר). על אחת כמה וכמה כך, כאשר כימעט-בטוח הדבר, שבאותו זמן יתהווה מוקד-מתחות נוסף, באירופה גופא.

החולמים על עוצמת-האש האווירית האגחית של ארצות-הברית, שתופשל לטובתנו במילחמה, יכולים עוד לתלות תיקות, שאף אם הציההשישי וחיל-האוויר האמריקאי באירופה יכזבו, הרי קיים עוד חיל-האוויר האיס-טרטי, עם מפציצי ב-52 שלה.

הסיכוי להכריע מילחמות כלשהן באמצעות הפצצות מוקבלות מאסיביות הוא מפוקפק כי יותר — בעיקר לנו: מה ייצא לנו מכך שי ייהרבו ערי מצריים ופוריה, אבל כיתתיים וכי שו צבאותיהן את ישראל?

לאחר פרוץ המלחמה לא יינתן להפעיל מפציצים כאלה נגד הכוחות הערבים בשדה, משום שיימצאו או בסמיכות יתרה מדי לריסון-אפולוסיה ולמרכוזים אחרים של ישראל. על אלה נוספת העובדה, שבפעלים במרחב שלנו — 9000 ק"מ בערך מן החוף המיזרחי של ארצות-הברית (טווח ב-52 הוא 16 אלף ק"מ) — ימצאו עצמם הברית (טווח ב-52 הוא 16 אלף ק"מ) — ימצאו עצמם ומערכות-התראה הנקרה, שכמתם לא הכיר בראס-נאס; ויש לזכור כי מטוסי ב-52 שמורים ביותר, משום ש-460 מפציצים עתיקים אלה, שעדיין בשירות (אב-הטיפוס טס ב-1952, ייצורם נפסק ב-1962) הם המפציצים הכבדים המאוישים היחידים שבידי ארצות-הברית.

רעיונות בדבר הטלת פצצות גרעיניות אמריקאיות על סבר-אסאן או דמשק הם, כמובן, חזיונות-תעתעים; ואפילו יוטלו וימיטו שם הורבן, על הגעשה בחזיתות לא ישפיעו במיידיות ההכרחה.

שמה תאמר, חימוש אטומי — או פצצות-ניטרון — על הגייסות הערביים, הרי, כאמור, הם יימצאו כבר פמוך למרכזי ישראל, כך שי כמה פצצות כאלה, אשר תכוונה להשמיד את הכוחות הערביים הפולשים או גושריך, ימחו איתם, אחת וזתמור, גם את כל הפרובלמות המוניציפליות והאחרות של תל-אביב ובנותיה.

נס עוצמת-האש האווירית האמריקאית לא יושיענו, איפוא, הערובה הממשית היחידה היא גיבחות פיסית קבועה של כוחות-יבשה אמריקאיים מספיקים, בצירוף אלמנט אווירי מושתת-יבשה מתאים, תחת שליטה-מיב-צעית ישראלית, וכאשר בטוח הדבר וודאי, מכאן ועד

יהיה לנו נכס או נטל. אין ספק בליבי, כי השיקולים המחזיקים את הציר השישי בהרכבו ובפועלתו הנוכחיים, בתוך היסדה-תיכון ולא במיזרח האוקיינוס האטלנטי, שהוא מקורו הטבעי, אינם צבאיים, אלא פוליטיים, וקרתיים ומוראליים. גם מתר להניה, בוודאות כמעט מוחלטת, שאם תפרוץ מיל-חמה במזרח-התיכון, אבל במקביל ייראו אפילו הסימנים הראשונים של תגחת העוצמה הסובייטית הימית האדירה סביב חצי-האי קולה ודרך מיצר סקגארק, מייד יישלף הציההשישי אל מערבה מגיברלטר, וזאת גם בלא קשר

לא קורפוס אמריקאי משוריין דרוש במיקרה של נסיגה מהשטחים — אלא הכחת הכוחות הערביים

לשאלות פגיעות או יעילותו בתוך היסדה-תיכון. לאמרי-קאים ולנאט"ו יש מוקדם ומאחר בסולם האינטרסים — ותמיד, כאשר יתייבבו בפני הברירה, ארצות-הברית ונאט"ו או ישראל, יעדיפו את הראשונות, והרי, הכל מקבלים, על פי ההיגיון וגם כל הנסיגות ההיסטוריים המתאימים, כי מילחמה במיזרח-התיכון עשויה להיות — או כימעט-בטוח שתהיה — מלווה גם במתיחות בין-גור-שית, או אף להיווצר מלכתחילה כחלק ממנה.

נופיים קצוצות

ה שיפה ביחס לציההשישי, בוודאי חל על הכוחות האמריקאיים באירופה. גם במיקרה שמוקד הבעיה יוגבל למיזרח-התיכון, בוודאי שיהיו מנועים מהגשת

האם יהיה כאן? — חי"ר משוריין של צבא ארצות-הברית בתימרונים

אין ערך לכוחות אמריקאיים אם לא יעמדו תחת פיקוד ישראלי לצורכי הכנסתם לקרב וניהולם בתוך המילחמה

שיחדל הצורך וייעלם סיכון האיום הערבי, שבשום פנים ונסיבות לא יוצאו הכוחות ולא תוגבל השתתפותם בהגנה על ישראל.

חיל-הנחיתה המגוחך

סיבה ב"ת: אין תותחים" — כפי שעוד נראה, בהמשך הסידרה, הרי בהיות העוצמה הצבאית הערי בית כמו שהינה, וברמת המתוכננת לה לעתיד הנראה-לעין המתמישמת כבר כיום, לא תעמוד לביטחונה של (המשך בעמוד 20)